

Наказание то
Си намѣри само.

Чуй, тури на страна,
Него остро ножче;
Пакъ наздраво кажи:
Да го бутамъ нещж!

КАКЪ ЖИВѢЖТЪ ДИВИТЪ ХОРА.

Всичкитѣ хора не сж еднакви по живота си. Има хора, които не живѣжтѣ като насъ въ села и градове, нѣматъ къщи, не се обличатъ и хранѣжтѣ като насъ, а живѣжтѣ като дивитѣ животни изъ гѣститѣ непроходими гори. Тѣзи сж дивитѣ хора, които живѣжтѣ въ Африка, Австралия, на острова Цейлонъ — на югъ отъ Азия — и по другитѣ острови. Тѣзи хора ходѣжтѣ голи; тѣлото имъ е покрито съ косми, както на животнитѣ. Тѣ не знаѣжтѣ какво нѣщо е облѣкло, какво нѣщо е срамъ, та да си правѣжтѣ дрѣхи. Главата имъ е изострена, съ малко челце, покрита съ много дълги косми. Краката имъ сж голѣми и имъ служатъ като рѣцѣ; тѣ хващатъ съ тѣхъ всѣкакви прѣдмети, защото палецѣтъ може да се турѣж сръщу другитѣ прѣсти, както на ржката.

Дивитѣ хора живѣжтѣ на фамалий, т. е. баща, майка и дѣцата, отдѣлно отъ другитѣ фамилий. Нощѣ, кога си лѣгатъ да спѣжтѣ, постилатъ си шума, а около си турѣжтѣ сухи клони и ги нареждатъ като плетъ, за да се запазятъ отъ нападението на звѣроветѣ. Хранѣжтѣ се съ плодове, корени, червеи* и съ всѣкакви животни, които ловѣжтѣ изъ гората.